
Vörös István

NAPÓRA

Ha egyszer egy nap huszonhat órás
lenne, ha lenne nyolcadik nap
a hétben, vagy egy plusz
hónap az év közepén,

akkor az ágak nem törnének,
a kutya gyomrát nem rontaná el
a túl sok csont, az adós mindig
pontosan fizetne, újra lenne
hitel a boltokban. És kávéház
a bankok helyén, ahol
pohár szóda fölött egy újság
böngészésébe merülnék.
A híreket átlapoznám, nem
is lenne politika, a társasjáték-
és irodalmi rovatok bonyolult
útvesztője érdekelné, az
órák félórával kevesebbet
mutatna, mint amit gondolok,
a szomszéd asztalnál valaki linzert
rendelne, nem is linzert, linzer-
koszorút.

Egy pincér pepita lakkcipőben
állna a kerthelyiség előtt, és
árnyékát követve hol
erre, hol arra fordítaná a fejét.